

در بررسی ۱۴۴۷ از بازار خدمات و تشریفات میهمانی نمایان شد

تالارهای نیمه تعطیل در انتظار مشتری

قصه شهر
بی عروس

امین رحیمی - رئیس اتحادیه رستوران‌ها و سفره‌خانه‌های سنتی شیراز

شروین اشیدری
editor@smtnews.ir

صنّف تالارهای پذیرایی در شیراز این روزها با بحرانی جدی روبه‌روست؛ بحرانی که به گفته فعالان این حوزه، از مرز رکود عبور کرده و بسیاری از باغ‌تالارها را در آستانه تعطیلی قرار داده است. تورم فزاینده، افزایش هزینه‌های جاری و کاهش قدرت خرید مردم باعث شده شکل برگزاری مراسم‌های عروسی نسبت به سال‌های گذشته به‌طور محسوس تغییر کند و جشن‌های پرجمعیت جای خود را به دوره‌های کوچک خانوادگی بدهند.

امروز بسیاری از خانواده‌ها ترجیح می‌دهند مراسم عروسی را با حداقل هزینه برگزار کنند؛ مراسم‌هایی محدود با ۲۰ تا ۳۰ مهمان که اغلب تنها به صرف شام در یک رستوران ختم می‌شود. همین تغییر الگوی برگزاری جشن‌ها موجب شده تعداد عروسی‌ها نسبت به دو سال گذشته کاهش شدیدی داشته باشد و عملاً چراغ بسیاری از تالارهای پذیرایی خاموش شود.

در حال حاضر حدود ۲۸۰ تالار و باغ‌تالار دارای مجوز در شیراز فعالیت دارند و ده‌ها مجموعه دیگر نیز متقاضی دریافت پروانه هستند. با این حال، رکود موجود تنها به صاحبان تالارها آسیب نزده، بلکه زنجیره بزرگی از مشاغل وابسته را نیز درگیر کرده است؛ از آشپزها و نیروهای خدماتی گرفته تا گل‌فروشان، فیلمبرداران، گروه‌های موسیقی، آتلیه‌ها و فعالان حوزه تشریفات که در آمدشان مستقیماً به برگزاری مراسم‌ها وابسته است.

بخش قابل توجهی از تالارهای شیراز استیجاری هستند و بسیاری از تالارداران در شرایط فعلی حتی توان پرداخت اجاره مجموعه خود را ندارند. افزایش هزینه بیمه، رشد دستمزدها و گرانی مواد اولیه نیز فشار مضاعفی بر این صنف وارد کرده است.

فعالان این حوزه می‌گویند نگهداری تالار حتی در روزهایی که مراسمی برگزار نمی‌شود نیز هزینه‌بر است و در برخی موارد، مالکان تالارها از عدم پرداخت چندماهه اجاره‌ها گلایه دارند؛ مسئله‌ای که نشان‌دهنده دشواری درآمدزایی در این صنف است.

در کنار تورم، اعمال مالیات بر ارزش افزوده نیز به یکی دیگر از مشکلات جدی تالارها تبدیل شده است. فعالان این حوزه معتقدند ادامه این روند، همراه با بی‌ثباتی بازار و افزایش هزینه‌ها، می‌تواند به تعطیلی گسترده‌تر تالارها و افزایش بیکاری در مشاغل وابسته منجر شود.

رکود بازار عروسی اما تنها دامن تالارها را ننگرفته و صنّف آرایشگاه‌های زنانه، به‌ویژه سالن‌های تخصصی عروس را نیز با بحران درآمدی روبه‌رو کرده است. کاهش تعداد مراسم‌ها و گرایش زوج‌ها به برگزاری جشن‌های ساده‌تر، بازار خدمات آرایش عروس را به شدت کساد کرده و بسیاری از سالن‌داران می‌گویند بخش عمده مشتریان خود را از دست داده‌اند.

فعالان این صنف معتقدند کاهش قدرت خرید خانوارها باعث شده بسیاری از زوج‌ها یا از برخی خدمات صرف‌نظر کنند یا به‌سرعت پکیج‌های اقتصادی تشریفات برون‌د، پکیج‌هایی که خدمات تالار، آتلیه و آرایشگاه را به‌صورت یکجا و با حداقل امکانات ارائه می‌کنند و سود چندانی برای سالن‌ها ندارند. در حال حاضر هزینه خدمات آرایش عروس بین ۷ تا ۲۰ میلیون تومان است و همین مسئله باعث شده بسیاری از خانواده‌ها توان پرداخت این هزینه‌ها را نداشته باشند.

آرایشگاه‌های زنانه که معمولاً در ایام نزدیک به نوروز و عید فطر بیشترین رونق را تجربه می‌کنند، امسال این فرصت طلایی را نیز از دست دادند. بسیاری از مشتریان رزروهای خود را لغو کردند و سالن‌داران مجبور به بازگرداندن بیعانه‌ها شدند. اکنون نیز با نزدیک شدن به ماه محرم و صفر، چشم‌انداز روشنی برای رونق این صنف وجود ندارد و فعالان حوزه خدمات عروس پیش‌بینی می‌کنند رکود بازار در ماه‌های آینده نیز ادامه داشته باشد.

در کنار مشکلات اقتصادی، محدودیت اینترنت و اختلال در پلتفرم‌های پرمخاطب نیز آسیب دیگری به این صنف وارد کرده است؛ چرا که بخش عمده تبلیغات آرایشگران و سالن‌های زیبایی از طریق اینستاگرام و واتساپ انجام می‌شود و پلتفرم‌های جایگزین داخلی نتوانسته‌اند کارایی لازم را برای جذب مشتری داشته باشند.

در مجموع، آنچه امروز در شیراز دیده می‌شود تنها کاهش تعداد عروسی‌ها نیست، بلکه تغییر کامل سبک برگزاری مراسم‌ها و عقب‌نشینی خانواده‌ها از هزینه‌های سنگین زندگی است. این تغییر، علاوه بر آثار فرهنگی، تبعات اقتصادی گسترده‌ای نیز برای مشاغل وابسته به صنعت مراسم‌ها به همراه داشته و ادامه آن می‌تواند فشار بیشتری بر بازار کار و وضعیت معیشتی فعالان این حوزه وارد کند.

صنّف برگزاری مراسم و تالارهای پذیرایی در ایران همواره یکی از بخش‌های فعال و پررونق حوزه خدمات به‌شمار می‌رفت؛ صنّفی که نه تنها با فرهنگ و سنت‌های اجتماعی مردم گره خورده، بلکه معیشت هزاران نفر به ادامه فعالیت آن وابسته است. از آشپزها و نیروهای خدماتی گرفته تا گل‌فروشان، گروه‌های موسیقی، فیلمبرداران، موزون‌ها و فعالان حوزه تشریفات، همگی بخشی از زنجیره اقتصادی بزرگی هستند که با رونق مراسم‌ها جان می‌گیرند. سال‌ها تالارهای پذیرایی به‌ویژه در کلان‌شهرهایی مانند تهران، در بیشتر روزهای هفته مملو از مراسم عقد، عروسی و جشن‌های خانوادگی بودند و حتی زور برخی از آنها ماه‌ها زودتر انجام می‌شد.

اما در سال‌های اخیر، شرایط اقتصادی، کاهش قدرت خرید مردم، افزایش

بحران بی سابقه در صنف تالارهای پذیرایی

بحران اقتصادی و نااطمینانی اجتماعی از بین می‌رود، عملاً تالاردار چیزی برای ادامه فعالیت در اختیار ندارد و سرمایه‌اش به مرور از بین می‌رود.

خسارت‌ها و تعطیلی تالارها

عبداللهی با اشاره به خسارت‌های مستقیم وارد شده به برخی واحدهای صنفی گفت: تعدادی از تالارها دچار تخریب کامل شده‌اند و برخی دیگر بین ۷۰ تا ۸۰ درصد آسیب دیده‌اند که بازسازی آنها نیازمند هزینه‌های بسیار سنگین است. وی خاطر نشان کرد: در کنار این خسارت‌ها، حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد تالارها نیز در حال حاضر به حالت نیمه‌تعطیل درآمدند و فعلاً مراسمی برگزار نمی‌کنند تا وضعیت اقتصادی و اجتماعی کشور روشن‌تر شود.

او افزود: برخی از این واحدها فقط منتظر مشخص شدن شرایط هستند و اگر حمایت لازم صورت نگیرد، احتمال تعطیلی کامل آنها بسیار بالاست. این تعطیلی فقط مربوط به یک تالار نیست، بلکه ده‌ها شغل وابسته را هم از بین می‌برد.

فشار مالیاتی بر تالارداران

رئیس اتحادیه تالارداران تهران با تأکید بر اینکه مهم‌ترین چالش فعلی این صنف مالیات است، گفت: مالیات واقعاً پدر صنف ما را درآورده است. در سالی که عملاً کاری انجام ندادیم و درآمد قابل توجهی نداشته‌ایم، همچنان باید مالیات‌های سنگین پرداخت کنیم.

وی ادامه داد: سال ۱۴۰۴ برای بسیاری از تالارداران سال ضرر ۱۰۰ درصدی بود. وقتی مراسم برگزار نشده، درآمدی هم وجود نداشته و در چنین شرایطی پرداخت مالیات عملاً غیرممکن می‌شود.

عبداللهی تصریح کرد: انتظار ما این است که مسئولان شرایط واقعی این صنف را ببینند. نمی‌توان از واحدی که عملاً در رکود کامل قرار دارد، همان میزان مالیات سسال‌های پرفروش را مطالبه کرد.

درخواست حمایت فوری از این صنف

وی در پایان ضمن درخواست از مسئولان برای حمایت فوری از این صنف اظهار کرد: تالارهای پذیرایی فقط یک واحد خدماتی نیستند؛ پشت هر تالار ده‌ها شغل مستقیم و غیرمستقیم قرار دارد؛ از آشپز و نیروی خدماتی گرفته تا گل‌فروش، فیلمبردار، گروه موسیقی، تشریفات و بسیاری مشاغل وابسته دیگر. رئیس اتحادیه تالارهای پذیرایی تهران تأکید کرد: اگر این صنف زمین بخورد، فقط چراغ یک تالار خاموش نمی‌شود، بلکه زنجیره بزرگی از مشاغل نیز آسیب می‌بینند. امروز این حوزه بیش از هر زمان دیگری نیازمند نگاه ویژه، حمایت مالیاتی، تسهیلات حمایتی و تصمیم‌گیری فوری است تا بتواند از این بحران عبور کند.

بگیرد.

افزایش بی سابقه هزینه‌ها

رئیس اتحادیه صنف تالارهای پذیرایی تهران درباره افزایش هزینه‌های جاری این صنف نیز گفت: مواد غذایی، دستمزد کارگران، انرژی، اجاره، خدمات و تجهیزات همگی با رشد قابل توجهی همراه بوده و اداره یک تالار را به‌شدت دشوار کرده است. او افزود: وقتی نرخ برنج، روغن، گوشت و سایر اقلام اصلی چند برابر می‌شود، طبیعی است که هزینه نهایی منوی پذیرایی نیز افزایش پیدا کند. ما هیچ سهمیه مشخصی برای خرید این اقلام نداریم و تمام نیاز خود را از بازار آزاد تأمین می‌کنیم. عبداللهی تصریح کرد: اگر دولت سهمیه مشخصی برای تالارها در نظر می‌گرفت، امکان کنترل قیمت‌ها بسیار بیشتر بود، اما در شرایط فعلی تالارداران ناچارند با نرخ آزاد خرید کنند و همین مسئله نرخ نهایی خدمات را بالا می‌برد.

وی ادامه داد: امروز نرخ پایه یک منوی بسیار معمولی برای مراسم عروسی از حدود ۷۰۰ تا ۸۰۰ هزار تومان آغاز می‌شود و همین مسئله باعث شده بسیاری از خانواده‌ها توان برگزاری مراسم‌های بزرگ را نداشته باشند.

دستمزدهای سنگین و تعدیل نیرو

رئیس اتحادیه تالارداران تهران با اشاره به وضعیت دستمزد نیروی انسانی گفت: هزینه نیروی کار نیز به شکل قابل توجهی افزایش یافته است. امروز تنها حقوق یک سرآشپز معمولی به حدود ۵۰ میلیون تومان رسیده و این رقم برای بسیاری از واحدهای صنفی سنگین و حتی غیرقابل تحمل شده است. وی افزود: وقتی درآمد کاهش پیدا می‌کند اما هزینه نیروی انسانی چند برابر می‌شود، بسیاری از تالارها ناچار به تعدیل نیرو یا فعالیت محدودتر می‌شوند. در حال حاضر برخی واحدها فقط برای جلوگیری از تعطیلی کامل، با حداقل نیرو به فعالیت ادامه می‌دهند.

تأثیر جنگ و نااطمینانی اقتصادی

عبداللهی با اشاره به تبعات جنگ و تنش‌های سال ۱۴۰۴ اظهار کرد: درست پیش از ماه محرم و صفر، جنگ ۱۲ روزه باعث شد بسیاری از مراسم‌ها به‌طور کامل لغو شوند و پس از آن نیز اتفاقات دی‌ماه و سپس جنگ امریکا و اسرائیل علیه ایران در ماه رمضان، ضربه سنگینی به این صنف وارد کرد.

وی افزود: این اتفاقات دقیقاً در بازه‌ای رخ داد که معمولاً زمان اصلی درآمدزایی تالارها محسوب می‌شود و در نتیجه بسیاری از فعالان این حوزه عملاً فرصت کسب درآمد خود را از دست دادند. رئیس اتحادیه صنف تالارهای پذیرایی تهران تصریح کرد: صنف ما از ۱۲ ماه سال، عملاً فقط چهار تا پنج ماه کار مفید دارد و بخش زیادی از سال به دلیل ایام محرم و صفر، دهه فاطمیه، شهادت‌ها، وفات‌ها و مناسبت‌های مذهبی امکان فعالیت گسترده وجود ندارد.

او ادامه داد: وقتی همین چند ماه طلایی هم به دلیل جنگ،

صنّف تالارهای پذیرایی این روزها یکی از سخت‌ترین و بحرانی‌ترین دوره‌های خود را پشت سر می‌گذارد؛ صنّفی که زمانی شب‌های شلوغ پنجشنبه و جمعه‌اش نماد رونق مراسم‌ها و جشن‌های خانوادگی بود، حالا با سالن‌های نیمه‌خالی، رزروهای لغوشده، مشتریان مردد و هزینه‌هایی روبه‌روست که هر روز سنگین‌تر می‌شود.

تالاردارانی که تا چند سال پیش برای مدیریت حجم بالای مراسم‌ها با چالش مواجه بودند، امروز برای پر شدن یک آخر هفته هم با مشکل روبه‌رو هستند. کاهش شدید تعداد مراسم عروسی، کوچک شدن جشن‌ها، افزایش بی‌سابقه هزینه مواد اولیه، رشد دستمزدها، فشار مالیاتی و پیامدهای مستقیم جنگ و نااطمینانی اقتصادی، این صنف را به مرحله‌ای رسانده که بسیاری از فعالان آن از ادامه مسیر ناامید شده‌اند.

بیژن عبداللهی، رئیس اتحادیه صنف تالارهای پذیرایی و تجهیز مجالس تهران، در گفت‌وگو با اشاره به شرایط بحرانی این صنف اظهار کرد: وضعیت برای تالارهای پذیرایی کاملاً قرمز شده و بسیاری از اعضای صنف حتی توان بازگرداندن بیعانه مشتریان را هم ندارند.

وی افزود: بخش زیادی از بیعانه‌های دریافتی صرف پرداخت حقوق کارکنان، هزینه‌های جاری و به‌روزرسانی تجهیزات شده و در شرایط فعلی امکان بازگرداندن نقدی این مبالغ برای بسیاری از تالارداران وجود ندارد.

هزینه‌های سنگین و تالارهای اجاره‌ای

رئیس اتحادیه صنف تالارهای پذیرایی و تجهیز مجالس تهران با بیان اینکه حدود ۹۰ درصد تالارهای تهران به‌صورت اجاره‌ای اداره می‌شوند، تصریح کرد: هر تالار به‌طور میانگین بین ۴۰ تا ۵۰ کارگر دارد و حتی در روزهایی که مراسمی برگزار نمی‌شود، هزینه حقوق، اجاره و نگهداری همچنان پابرجاست. عبداللهی ضمن اشاره به سابقه طولانی خود در این صنف گفت: شرایط امروز را با هیچ دوره‌ای در گذشته قابل مقایسه نمی‌دانم.

وی ادامه داد: نه فقط ۵۰ سال قبل، حتی ۲۰ تا ۲۵ سال پیش نیز تالارها در روزهای وسط هفته مملو از مراسم بود. استقبال مردم به اندازه‌ای بود که ما برای روزهای میانی هفته ورودی دریافت نمی‌کردیم و فقط پنجشنبه و جمعه‌ها شامل ورودی می‌شد.

او با تأکید بر تغییر شدید الگوی برگزاری مراسم‌ها خاطر نشان کرد: امروز حتی پنجشنبه و جمعه‌ها که اصلی‌ترین زمان برگزاری مراسم محسوب می‌شود، بسیاری از تالارها خالی می‌مانند و این موضوع نشان‌دهنده رکود در این بازار است.

کاهش شدید مراسم‌های عروسی

رئیس اتحادیه تالارداران تهران افزود: کاهش مراسم‌ها آن‌قدر محسوس شده که دیگر دیدن ماشین عروس در خیابان‌ها هم به اتفاقی نادر تبدیل شده است؛ در حالی که سال‌ها قبل حتی کاروان‌های عروسی باعث محدودیت‌های ترافیکی می‌شدند. عبداللهی با اشاره به کوچک شدن چشمگیر مراسم‌های عروسی توضیح داد: عروسی‌های چندصد نفره تقریباً از بین رفته و بسیاری از خانواده‌ها مراسم خود را با جمعیتی حدود ۵۰ تا ۶۰ نفر برگزار می‌کنند؛ حتی در برخی موارد این تعداد کمتر هم شده است.

وی تأکید کرد: به دلیل شرایط نامشخص جنگی، نااطمینانی اقتصادی، کاهش قدرت خرید مردم و نگرانی خانواده‌ها از آینده، بسیاری از مراسم‌های عروسی کنسل شده یا با حداقل تعداد مهمان برگزار می‌شود. مردم امروز بیش از هر چیز به دنبال حفظ ثبات اقتصادی خانواده هستند و طبیعی است که هزینه‌های سنگین مراسم عروسی در اولویت پایین‌تری قرار

سخن پایانی

ناچار به تعطیلی خواهند شد؛ اتفاقی که می‌تواند تبعات اقتصادی و اجتماعی گسترده‌ای به همراه داشته باشد. در شرایطی که هزینه‌ها روزبه‌روز افزایش می‌یابد و درآمد‌ها کاهش پیدا می‌کند، بسیاری از تالارداران تنها با امید به بهبود شرایط و حمایت‌های احتمالی به فعالیت ادامه می‌دهند. اکنون بیش از هر زمان دیگری، این صنف نیازمند تصمیمات حمایتی، تسهیلات اقتصادی، بازنگری در نظام مالیاتی و ایجاد ثبات در فضای اقتصادی کشور است؛ چراکه ادامه این وضعیت نه تنها تالارداران، بلکه بخش بزرگی از مشاغل وابسته به صنعت مراسم و تشریفات را با بحران جدی مواجه خواهد کرد.